

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

a [redacted] által képviselt **OTP Faktoring
Követeléskezelő Zrt.** (1066 Budapest, Mozsár u. 8. szám) felperesnek,

az Erdősi Éva meghatalmazott [redacted] által képviselt
[redacted] alperes ellen **kölcsön**
iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy **8 (nyolc) havi** részletben fizessen meg a felperes részére **415.664 (négy száz tizenötezer-hatszázhatvannégy) Ft-ot**, valamint **50.340 (ötvenezer-háromszáznegyven) Ft** perköltséget.

Az első **7 (hét) havi** részlet összege **60.000 (hatvanezer) Ft**, az **utolsó havi** részlet összege **46.000 (negyvenhatezer) Ft**.

Az első havi részlet esedékessége az ítélet jogerőre emelkedését követő hónap **10. napja**, minden további részlet a **hónap 10. napjáig** esedékes.

Bármely részlet elmulasztása esetén a hátralévő teljes tartozás egyösszegben lejárttá és esedékessé válik.

A bíróság a felperes keresetét ezt meghaladóan **elutasítja**.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróságnál kell írásban, 3 példányban, a Fővárosi Törvényszékhez címezve benyújtani.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását.

Ha a fellebbezés csak kamatfizetésre, perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos,

vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, de a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás tartását.

INDOKOLÁS

A felperesi jogelőd, az OTP Bank Nyrt. és az alperes között 2007. szeptember 27. napján OTP Gyorshitel ingatlanfedezettel (egyenletes törlesztéssel) megnevezésű deviza, svájci frank alapú kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönszerződés fedezetül az alperes 1/1 arányú tulajdonát képező Budapest XX. kerület, belterület [redacted] hrsz. alatti ingatlan szolgált, amelyre jelzálogjog került alapításra.

A bankkölcsönszerződés alapján a felperesi jogelőd az alperes részére 120 hónap futamidőre a folyósítás napján jegyzett deviza vételi árfolyam alapulvételével 2.300.000 Ft összegű devizaalapú kölcsönt nyújtott, amelynek összegét a folyósítást követő hónaptól havonta, minden hónap 4. napján esedékessé váló, az esedékesség napját megelőző napon érvényes deviza eladási árfolyam alapján meghatározott összegű részletekben tartozott az alperes az OTP lakossági folyószámlájáról történő megterheléssel törleszteni 2017. október 31. napjáig. A kölcsön összege után az alperes változó mértékű, évi induló 5,99% ügyleti kamatból és a kölcsönszerződés aláírásakor évi 0,00% kezelési költségű álló hiteldíjat tartozott megfizetni.

Az induló havi törlesztő részlet a felperesi jogelőd által 2007. szeptember 27. napján alkalmazott deviza eladási árfolyam figyelembevételével 167 CHF volt azzal, hogy a hitelező az egyes fizetendő törlesztő részletek forint összegét az általa alkalmazott, az esedékesség napját megelőző napon érvényes deviza eladási árfolyam alapján határozza meg.

A kölcsönszerződés II/4. pontjában a felek kikötötték, hogy fizetési késedelem esetén az alperes a felperesi jogelőd hatályos hirdetményében meghatározott mértékű, a késedelembe esés időpontjában érvényes ügyleti kamat és kezelési költség éves mértékén felül a késedelem időszakára a Ptk. 301. § (2) bekezdése szerinti kamatérték együttes összegéből álló, de legalább a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot tartozik megfizetni.

A felperesi jogelőd deviza árfolyamváltozásból eredő kockázattal kapcsolatos ún. kockázattartó nyilatkozatát az alperes aláírta.

Az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett szerződésszerűen eleget, a hitelszámlán hátralékos tartozása halmozódott fel. Erre figyelemmel a felperesi jogelőd 2013. február 12. napján a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta. A felmondó levél szerint az alperes tartozása 2013. február 11. napján 9.375,9 CHF, (2.242.528 Ft), esedékes ügyleti kamat 395,31 CHF (94.550 Ft), egyéb költség 0,00 CHF (0,00 Ft), késedelmi kamat 18,72 CHF (4.477 Ft), így összesen 9.789,93 CHF (2.341.555 Ft) a felmondás időpontjában érvényes deviza eladási árfolyam, így 239,18 HUF/CHF alapulvételével. A felmondó levélben a felperesi jogelőd arról tájékoztatta az alperest, hogy a teljes tartozás a késedelmi kamat összegének kivételével az esedékes ügyleti, így évi 9,99% mértékű és a Ptk. 301. § (3) bekezdése szerinti mértékű, a felmondás napján évi 1,91% késedelmi kamattal nő. Felhívta egyúttal az alperest, hogy a tartozását 15 napon belül egyenlítse ki, ellenkező esetben a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára hivatkozással a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondja. A felmondást az alperes 2013. február 19. napján átvette, azonban az abban foglaltaknak nem tett eleget.

A felperesi jogelőd a perbeli követelést a 2013. március 20-ai pénzügyi fordulónapon fennálló pénzügyi állapottal a felperesre engedményezte, melyről a felperesi jogelőd az engedményezési nyilatkozat megküldésével írásban értesítette az alperest, mely szerint az alperes tartozása 2013. március 20. napján 9.375,9 CHF tőke (2.317.347 Ft), 395,31 CHF kamat (97.705 Ft), 141,46 CHF

késedelmi kamat (34.963 Ft), költség és egyéb járulék 0,00 CHF (0,00 Ft), így összesen 9,912,97 CHF (2.450.016 Ft).

A felperes 2014. évi LXXVII. törvény 15. §-a alapján a jogszabály szerint rögzített 256,47 Ft-os árfolyamon forintra váltotta át a kölcsönszerződésből eredő követelést, amelyről az alperest 2015. március 31. napján kelt levelében értesítette. Az alperes az értesítést 2015. április 14. napján átvette. Az alperes az elszámolással szemben panasszal élt, mely megalapozatlanságra hivatkozással elutasításra került.

Az alperes 2013. januárjáig összesen 2.410.190 Ft-ot fizetett meg a felperesi jogelőd részére.

Az alperes az engedményezést követően a felperesi felszólítás ellenére befizetést nem teljesített.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk. 523. § (1) bekezdése alapján kötelezze az alperest 2.404.637 Ft lejárt tőke, valamint ezen összeg után 2016. április 27. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (3) bekezdése szerinti – 9,99%-os mértékű korábbi szerződéses (ügyleti) kamat és az 1,91%-os mértékű törvényes mértékű kamat (a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat egyharmada) együttes összegével megegyező – vegyes kamat; 101.385 Ft felszámított, lejárt és meg nem fizetett engedményezett szerződéses (ügyleti) kamat, valamint ezen összeg után 2016. április 27. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamat; 942.958 Ft felszámított, lejárt és meg nem fizetett késedelmi kamat, továbbá 70.001 Ft közjegyzői eljárási díj, 74.300 Ft peres eljárási illeték, valamint 30.000 Ft fedezetértékelési díj, 12.600 Ft jelzálogjog átjegyzésének ingatlannyilvántartási eljárási szolgáltatási díja, 3.600 Ft térképmásolat igazgatási szolgáltatási díj, 2×1.000 Ft tulajdoni lap másolat kiváltásának díja, így összesen 48.200 Ft költség és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján Áfával növelt ügyvédi munkadíj perköltség címén történő megfizetésére.

Álláspontja szerint a felperesi jogelőd azonnali hatályú felmondásával 2013. február 19. napján vált esedékessé a perbeli kölcsönszerződésen alapuló követelés, az alperes az engedményezést követően felszólítás ellenére befizetést nem teljesített, a tisztességtelenül felszámított összeg elszámolása megtörtént, az alperes panasza elutasításra került, így tartozása a követelt összeg erejéig változatlanul fennáll.

A felperes a követelése jogalapjának és összecszerűségének alátámasztására csatolta a 2007. szeptemberében kelt hiteligénylői nyilatkozatot, a felperesi jogelőd és az alperes között létrejött kölcsönszerződést, a 2007. szeptember 27. napján kelt kockázatfeltáró nyilatkozatot, a 2013. február 2. napján kelt felmondó levelet, és annak átvételét igazoló tértivevényt. Csatolta továbbá a 2013. március 22. napján kelt engedményezési szerződést, a 2013. március 20. napján kelt engedményezési nyilatkozatot, a felperes által az alperesnek címzett 2015. március 31. napján kelt felszólító levelet, amelyet az alperes 2015. április 14. napján vett át. Csatolta továbbá az alperes forgalomkimutatását, melyben 2013. december 3-tól 2016. február 25-ig terjedő időszakban a felperes által alperesre terhelte költségek szerepelnek. Csatolásra került továbbá az alperes felülvizsgált elszámolással kapcsolatos panasza, illetőleg az OTP Bank Nyrt. Központi Ügyfélkapcsolati Osztályának ezzel kapcsolatos tájékoztató levele.

Az alperes módosított ellenkérelmére felhívás ellenére nem nyilatkozott, a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Az alperes a felperes keresetének részbeni elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. A perbeli kölcsönszerződés részleges érvénytelenségére hivatkozással a felperes követelését 415.664 Ft erejéig elismerte, azt meghaladóan annak elutasítását kérte. Perköltség iránti igénye nem volt.

Álláspontja szerint a perbeli kölcsönszerződés részlegesen érvénytelen, mert a kapcsolódó ÁSZF és Üzletszabályzat nem tartalmazza a hitelkeret beállítási jutalék jogcímén felszámított költség magyarázatát, tényleges szolgáltatást nem takar, a szerződésnek tisztességtelen feltétele, így ezen költség kiesik a szerződésből az 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 2. számú melléklet I.10.2. a) pontja, valamint a 10.3. pontja, továbbá a Ptk. 523. § (2) bekezdése, a Ptk. 209. § (1) bekezdése, továbbá a Kúria 2/2014. PJE határozat 3. pontja és a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján.

Hivatkozott arra, hogy a szerződés azért is részlegesen érvénytelen, mert a perbeli kölcsönszerződés és a kapcsolódó ÁSZF, valamint Üzletszabályzat nem tartalmazza azt a kockázatfeltárást, amiből az alperes számára egyértelműen és világosan kiderült volna, hogy az árfolyamkockázatból eredő kockázatvállalása korlátlan, így álláspontja szerint az árfolyamkockázat kiesik a szerződésből. E körben hivatkozott a szerződéskötéskor hatályos Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére, a Kúria 6/2013. PJE határozat 1.) pontjára, valamint a Ptk. 209. § (5) bekezdésére. Hivatkozása szerint a felperes által becsatolt kockázatfeltáró nyilatkozat aláírására, az arról szóló tájékoztatására az alperes nem emlékszik, ezért kérte a felperestől az eredeti példány becsatolását.

Állítása szerint a perbeli kölcsönszerződés azért is semmis, mert az abban szereplő THM nem helyesen került megállapításra. E körben hivatkozott a Ptk. 213. § (1) bekezdés b/ pontjára.

Kérte továbbá a kereset elutasítását azért is, mert a DH Törvény szerint az egyoldalú szerződésmódosítás tisztességtelen, így a felperes kizárólag a szerződésben megállapított 5,99%-os kamattal számolhat, ezzel szemben a felperes jelen perben 9,99%-os kamattal és 1,94%-os mértékű törvényes kamattal számolt.

Álláspontja szerint a 2014. évi XL. törvény alapján a felperesi jogelőd által megállapított 1.373,43 CHF elszámolása nem történt meg.

Véleménye szerint a valós THM értéke 6,82%-os lett volna a szerződésben szereplő 7,22%-os THM-mel szemben, így a 2.300.000 Ft-os hitelösszeg alapulvételével 150,97 Ft vételi árfolyammal és 5,99%-os szerződéses kamattal számolva a fizetendő részletek összege 167 CHF lett volna, amely 152,49 Ft eladási árfolyammal számolva havonta 25.466 Ft.

Mindezek alapján az alperesi befizetések figyelembevételével a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei alkalmazásával készített részletes elszámolása szerint 2013. februárjában 1.373,09 CHF túlfizetésben volt, így álláspontja szerint az azonnali hatályú felmondásnak sem lett volna helye.

Hivatkozása szerint a felperesi jogelőd által a forintosítást követően megküldött elszámolás adatainak alapulvételével a folyósításkor rögzült MNB árfolyam mellett, a tisztességes kamatot számítva, árfolyamváltozás nélküli CHF értéken, az adott napi tranzakcióból történt levonással számolva az alperes tartozása 2013. március 20. napján, így az engedményezés időpontjában 2.177,67 CHF tőke és 60,82 CHF kamat volt, mely értéket szorozott a folyósításkori árfolyammal, mely alapján a valós forintegyenleg 328.980 Ft tőke és 9.339 Ft kamat volt. Álláspontja szerint ebből levezethető, hogy az adós tartozása 2017. január 31. napján 328.980 Ft tőke és 86.684 Ft kamat, így összesen 415.664 Ft volt. Ezen összeg megfizetését 8 havi részletben vállalta azzal, hogy vagyoni és jövedelmi viszonyaira figyelemmel havonta 60.000 Ft megfizetését tudná vállalni. Álláspontja szerint a felperes követeléseösszegezését egyáltalán nem bizonyította, a tartozás fennállásáról nem csatolt tételes kimutatást, a követeléseösszegezését alátámasztó iratait nem csatolta, a bíróság felhívásának nem tett eleget, továbbá az alperesi védekezésre egyáltalán nem nyilatkozott, ezért a bíróságnak úgy kell tekintetnie, hogy az abban foglaltakat nem vitatja.

Csatolta a befizetést igazoló iratait, továbbá egy összefoglaló táblázatot készített a 2007. októberétől 2013. januárjáig teljesített befizetésekről és csatolta részletes számításait a szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményit alkalmazva az általa elismerten fennálló tartozásról.

A felperes keresete az alperes által elismert rész erejéig megalapozott, azt meghaladóan megalapozatlan.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 523. § (1) bekezdése szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

Ptk. 329. § (1) bekezdése alapján az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, és átszállnak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.

A Pp. 141. § (2) bekezdése értelmében a fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait – a per állása szerint – a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A Pp. 206.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 141. § (6) bekezdése értelmében ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevétele nélkül határoz.

A kereseti kérelem kapcsán, az alperesi vitatásra figyelemmel, az alperes által elismert részen felül, elsődlegesen a felperest terhelte keresete jogalapjának és összecszerűségének bizonyítása, melyről a bíróság már kitűző végzésében tájékoztatta a jogi képviselővel eljáró, nagy számban hasonló ügyeket vívó felperest, majd a 2017. május 3. napján tartott tárgyaláson kifejezetten felhívta – többek között – tételes kimutatás csatolására, melyből az alperesi befizetések elszámolása is megállapítható. A felperes a felhívásában foglaltaknak nem tett eleget, az alperes 2017. január 31. napján kelt érdemi ellenkérelmére, érvénytelenségi kifogására és az általa csatolt elszámolás helyességére szintén felhívás és jogkövetkezményekre történő kioktatás ellenére nem nyilatkozott, a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, kérte azok távollétében történő megtartását.

Felhívás és jogkövetkezményekre történő kioktatás ellenére nem csatolta az általa is hivatkozott, a szerződés részét képező, a kamatokat és költségeket is megalapozó ÁSZF-et és hirdetményeket, a felülvizsgált elszámolást, a forintosítással kapcsolatos iratokat, melyből megállapítható lett volna a keresetben érvényesített tőke, ügyleti kamat, késedelmi kamat, valamint költségek jogalapjának és összecszerűségének megalapozottsága. Kifejezett felhívás ellenére nem munkálta ki keresetének összecszerűségét, valamint az, hogy az alperes által hivatkozott befizetések mikor, milyen jogcímen kerültek a felperesi jogelőd által elszámolásra, a tisztességtelenül felszámított összeg milyen összeg erejéig, milyen jogcímen és mikor került jóváírásra. A bíróság megítélése szerint a felperes által csatolt kölcsönszerződés az annak részét képező ÁSZF és hirdetmények nélkül önmagában nem bizonyítja a felperes által érvényesített kamatok és költségek jogalapját és összecszerűségét, a felmondó levél és az engedményezési nyilatkozat pedig – alperesi vitatás okán – önmagában, tételes kimutatás nélkül nem bizonyítja a kereset összecszerűségét sem, a csatolt forgalomkimutatás pedig csak az engedményezést követően a felperes részéről felmerült terheléseket mutatja, azok

jogalapjának és összecszerőségének bizonyítása nélkül. A kereset összecszerőségére kiható, a forintosítással kapcsolatos iratok, valamint a tisztességtelenül felszámított összeg és annak elszámolása körében pedig semmilyen irat nem került csatolásra, azt az alperes panaszára írt, 2015. július 1. napján kelt tájékoztató levél nem pótolja.

Ezen iratok hiányában a bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy az alperes érvénytelenségi kifogásait érdemben vizsgálja, amelyekre egyébként maga a felperes sem nyilatkozott a bíróság felhívása és jogkövetkezményekre történő kioktatása ellenére.

Fentiekre tekintettel a bíróság a felperes keresetét a Pp. 3. § (3) bekezdés, a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdése a Pp. 163. § (2) bekezdése, a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperes által elismert 328.980 Ft tőke és 86.684 Ft kamaton felül elutasította, mivel azt a felperes jogalapjában és összecszerőségében sem bizonyította.

Az alperes a csatolt iratokkal a havi bevételeit és kiadásait megfelelően igazolta, mely alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes a megítélt összeg egyösszegű megfizetésére nem képes. A felperes az alperes részletfizetés iránti kérelmére felhívás ellenére nem nyilatkozott, ezért a bíróság úgy tekintette, hogy a részletekben való teljesítést nem ellenzi. Mindezekre figyelemmel a bíróság a Pp. 217. § (3) bekezdése alapján az alperes kérelmének megfelelően a megítélt összeg 8 havi részletben történő megfizetésére kötelezte az alperest.

A bíróság a perköltséget a Pp. 81. §-a alapján a pernyertesség-pervesztesség arányaira figyelemmel állapította meg. Erre figyelemmel a bíróság 24.940 Ft eljárási illeték, valamint 20.000 Ft + 5.400 Ft Áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára. A bíróság a felperes költségigényét nem tartotta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy azok felmerülését a felperes felhívás ellenére nem bizonyította. A bíróság az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján mérlegeléssel állapította meg.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén és a Pp. 234. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. augusztus 31.

dr. Mohos Mariann s. k.
bíró

A kiadmány hitelesül:

